

Fotó: Patašly Imre

Bemutatkozik a Schönstatt Családmozgalom

A család az öröm egyik forrása, az áldozatos szeretet bölcsője, az eredeti, érett személyiség nevelésének, növelésének legfontosabb helye és az egyház alapsejtje. Feladatunk embert próbáló. Az ellenszél, amellyel szemben hajóznunk kell, oly erős, hogy gyakran úgy érezzük, elsodor minket, ha nem kapaszkodunk össze többen, hogy erősítsük egymást.

A Schönstatt Családmozgalomban törekszünk arra, hogy elmélyítsük Istennel és házastársunkkal való szeretetkapcsolatunkat. A szülők egymás iránti növekvő, tökéletesedő szeretete és egyetértése formálja a család-, a ház légművét. Igyekszünk gondoskodni arról, hogy gyerkeink megtapasztalhassanak valamit a mennyországból, az isteniből és így felvértezettek, erősek legyenek, amikor kimennek a világba.

Bíró László, családokért felelős püspök atya így nyilatkozott a mozgalomról: „Schönstatt számomra az a közösség, amely legmélyebben ragadja meg a házasság szentségi titkát, Jézusban való létét... a gyökerekhez vezet vissza a házasságokat, arra hívja fel a figyelmet, hogy a házasság szentségi mivolta nem csak az esküvő pillanatában létezik, hanem szüntelen jelen van a házasságban, és Jézus által Máriához, Mária által Jézushoz találhatnak el a házaspárok.”

Miért nevezik Schönstattnak a mozgalmat?

Alapítónk, Joseph Kentenich (1885–1968) német atya és a gimnazista fiúkból összetevődő alapító közösség (akiket spirituálisként vezetett) 1914. október 18-án följajánlották törekvésüket a Szűzanyának, és kérték, hogy telepedjen le kis kápolnájukban, és ossza kegyelmi adományait. Ez az esemény, Koblenz térségében, a Rajna jobb partján fekvő Vallendar városka Schönstatt elnevezésű részében történt. A Szűzanya és a közösség közti kapcsolatot szeretetszövetségnek nevezzük. A schönstattiak hitbéli megtapasztalása, hogy a Szűzanya teljesítette az alapító nemzedék kérését, s a hajdani kis kápolna kegykápolnává lett. A későbbiek folyamán mindenütt a világon, ahol nagyobb Schönstatt közösség jött létre, felépítették, ill. felépítik a schönstatti összetétel mását. 2005-ben szentelték fel az első magyar Schönstatt szentélyt Óbudaváron (kis falu Zánka és Nagyvázsony között félúton).

Az évtizedek folyamán több mint húszféle közösség jött létre a mozgalmon belül, melyek a különböző életállapotoknak és emberi természeteknek megfelelően alakultak ki. A Schönstatt mozgalom a világ sok országában honosodott meg, Magyarországon legerőteljesebben a Schönstatt családok vannak jelen.

Milyen életre törekszenek a Schönstatt családok?

(Csupán néhány jellemzőt emelünk ki.)

Keressük „Isten újját” az életünkben. A bennünket körülvevő személyek, a körülöttünk zajló események és a kor hangja által üzen és szólít bennünket Isten. Igyekszünk Őt meglátni, megszólítani és tenni, amit kíván tőlünk.

Együtt élünk az egyházi évvel, sok mindent megünnepelünk. A családok igyekeznek lélekkel áthatott szokásokat, ünnepeket meghonosítani, a hétköznapokat imádsággal átszőni. A forma, a rendszeresség segít, hogy tényleg megtegyük azt, amire a bensőnk által a Jóisten indított bennünket. Résen kell azonban lennünk, mert fennáll a kiüresedés veszélye, hogy: „a forma fölfalja a lelket” (Kentenich atya). Ezért törekszünk arra, hogy egyfelől imaéletünk kapcsolatban legyen az életünk minden más területével, másfelől újra meg újra lélekkel hassuk át a szokásainkat.

Első a saját család: nem nevelünk mozgalmi árvákat és özvegyeket. Elsősorban értük tartozunk felelősséggel. Kisugárzása van annak, hogy a házastársak kapcsolatuk elmélyítésén fáradoznak, több időt szakítanak egymásra, komolyabban veszik a másik eredetiségét, sajátosságait, nem sértődnek meg olyan könnyen.

nyen, mint eddig, és létrehozzák a kibékülés, bocsánatkérés és megbocsátás „liturgiáját”. Azon fáradoznak, hogy megértsék egymást, s így tekintettel tudnak lenni arra, ami ténylegesen végbemegy a társukban, a gyermekeikben. Ily módon létükkel apostolkodnak, és felelősségteljes döntést hozva olyan mértékben vesznek részt a mozgalom és az egyház életében, hogy emellett családjukat ne hanyagolják el.

A gyerekekkel együtt megyünk lelkigyakorlatra (családnapokra), ahol délelőttönként, a szentmise után, a szülők két előadást hallgatnak meg a házasságra vonatkozó kérdésekről és a gyereknevelésről. Ezalatt fiatalok játszanak, kirándulnak a gyerekekkel.

Családcsoportokban havonta egyszer találkozzunk: A legtöbben igényt tartanak „folytatásra”. Az általában 4-5 házaspárból álló családcsoportok a családnapok anyagát dolgozzák fel, végül páronként kiválasztják, mi az, ami a férjet és feleséget „megragadta”, és ezt igyekeznek megvalósítani a hétköznapiakban. Őrzik kapcsolatunk intimitását, annyit osztanak meg a többiekkel, amennyi egységüket nem sérti.

A legfontosabb csoport az egyes család. A mindennapi életben ott döntünk újra és újra egymás mellett, ott szembesülünk azzal, milyenek is vagyunk valójában. A heti „csoport-összejövetel” is ott történik. Férj és feleség szakít néhány órát egymás számára kifejezetten kapcsolatuk ápolása, egységük erősítése céljából.

„**Nem kell, de szabad**” gyakran elhangzó mondat nálunk. „Szabadság annyi, amennyi csak lehetséges, megkööttség, amennyi feltétlenül szükséges, lélekápolás minden lehető mennyiségben.” Felnőtt embereként magunk döntjük el, mi az, ami a házasságunkat építi, mikor és mennyit merítünk a lelkeségből. Például az, hogy a családnapokon való részvétel után mi történik, az az egyes pároktól függ. „Isten királyi hájóján nincsenek gályarabok, csak szabad evezősök.” (Szalézi Szent Ferenc) Szabad a kapcsolatot továbbápolni, szabad csoportot alapítani és ehhez segítséget kérni, szabad a következő évben is családnapokra jönni, és éppúgy szabad egy másik, megfelelőbb utat keresni.

Van egy titkunk: A Szűzanyával való szeretetszövetség. Amikor a család bensőséges kapcsolatba kerül a Szűzanyával, meghívja őt a házába. Elhelyezik otthonukban a Schönstatt kápolnában lévő Mária-kép mását, háziszentélyt alakítanak ki, és kérik a Szűzanyát, telepedjen le náluk, vonzza magához a szíveket, nevelje őket. A kérés nem egyoldalú, a Szűzanya is kér ajándékot, elsősorban azt, hogy ajándékozzuk meg az egymás és a gyermekeik iránti szeretetünk tetteivel. Odaajándékozzuk magunkat neki, Ő pedig magát ajándékozza nekünk. Elsősorban a Szűzanya, a nagy nevelő teszi megvalósíthatóvá mindezeket.

A Szűzanya a család dolgaiban, az emberi szeretettel kapcsolatban gazdag tapasztalattal rendelkezik. Belekóstolt sok szenvedésbe, és olyan utat talált, amelyen az élet sebei szeretetté válnak. Ezért jelenti a Vele való szeretetszövetség bizakodásunk alapját.

Az otthonainkból kiinduló szeretet- és áldozaterecskék szeretet- és áldozatfolyammá egyesülnek az óbudavári kápolnánkban, melyből minden család és zarándok merithet.

Kápolnánknak több mint száz „mellékoltára” van.

A schönstatti kápolnák – bár méretük kicsi, mégis – valójában hatalmasak, sok-sok mellékoltárunk van: ezek a családok háziszentélyei. Beller Tilmann schönstatti atya így ír:

„A schönstatti szentély sajátos jellegű kegyhely. Amit a Jóisten az embereknek itt ajándékozni szeretne, az a schönstattiak imáinak és áldozathozatalának a gyümölcse. Mit akar a Szűzanya a szentélyben nekünk ajándékozni? A szeretetre való képességet. Ez a csoda, ez a képesség azt jelenti, hogy tudunk ott is szeretni, ahol korábban nem. Ez a kegyelem, amit a szentélytől várunk.

Schönstatt olyan embert állít elé, aki szeretni tud; akit a belső nagyság, nagyszívűség jellemez. Célunk: a nagyszívű, királyi ember. Az olyan ember, aki áldozatkészen fordul oda a másik emberhez, és ezt nem szomorúan, hanem örömmel teszi. Ez a szentélyünk küldetése.”

A Szűzanya a schönstatti szentélyünkben nagy nevelőként működik, ezért nemcsak szentélyt építettünk, hanem központot is, melynek tervezett átadása 2007-re várható.

A Schönstatt központ a Szűzanya ki-nyújtott keze.

Itt tartjuk majd a családnapokat (egyhetes lelki gyakorlatokat, melyeken az egész család részt vesz), ahol a nevelés és képzés folyik, hogy ezáltal elősegítsük az Istenhez, egymáshoz, gyermekeinkhez, minden embertársunkhoz, a munkához és a dolgokhoz fűződő kapcsolatunk folyamatos fejlődését, megújulását. Amit a családok itt kapnak, hazaviszik, ebből meríthetnek. Ezért mondhatjuk, hogy a Schönstatt központ a Szűzanya ki-nyújtott keze.

Élet a háziszentélyben (egy család meséli)

Házasságunk 10. évében járunk, a szeretetszövetséget a Szűzanyával az 5. évben kötöttük. „Nagylányunk” így összegezte a történeteket: „Most idejön a Szűzanya és ő lesz a gyerekvigyázónk.”

Két hónappal ezután váratlan pénzajándékot, és vele együtt kedvező kölcsönt kaptunk, hogy bővítsük az egyre szűkebb házikónkat. Az új nappalít már úgy terveztük, hogy a főhelyen, egy kis falfülkében kapjon helyet a háziszentély.

Jézus és Mária jelenlétében zajlanak a vendégségek, a közösségi összejövetelek, a születésnap köszöntések, a családi veszekedések, kibékülések és főleg az esti imádságok. A háziszentélybe tesszük a szép bizonyítványt, amiért hálát adunk; az ünnepeltünk fényképét, akiért imádkozunk; a megoldandó problémát tartalmazó levelet. Láthatatlanul igyekszünk odahelyezni az ő lábaink elé minden ránkbízottat, örömeinket, kudarcainkat, bűneinket és problémáinkat. Nekik ajánljuk fel a napi munkánkat és kérjük, hogy gyermekeinket ne hagyják soha „elveszni”.

Szeptember 8-át, Kisboldogasszony ünnepét szeretnénk igazi ünnepnappá tenni a családban, hiszen a születésnap nagy nap a gyerekek szemében. Minden gyermekünknek van külön mécsese. Immár öt kis gyertyalángot gyújtunk meg esténként, melyet ima után mindenki maga fújhat el (legalább ezen ne legyen veszekedés!). Érdekes, hogy a gyerekek saját kis kuckójukban is létesítenek maguknak valami hasonlót, kitesznek egy feszületet, a védőszentjük képét.

A háziszentély Isten jelenlétének jele az otthonunkban, azért, hogy egyre nagyobb tere legyen a szívünkben és mindennapjainkban.

Fotó: Palásthy Imre

Hogyan lehet kapcsolatba kerülni a közösséggel?

Személyes kapcsolatfelvétel az irodában Mészáros Zsuzsinnál: 87/479-026. E-mail: iroda@schoenstatt.hu, tel./fax: 87/479-026. Itt a naptár is megrendelhető. További tájékoztatóval szolgálnak kiadványaink és negyedévente megjelenő újságunk, az Oázis Honlapunkon megtekinthető, megrendelhető: www.schoenstatt.hu
Szeretettel várunk mindenkit kápolnánkba! Óbudaváron a Fő utca 14. vagy 11. szám alatt kérhetitek el a kulcsot.

A képek alatti idézetek Joseph Kentenich atyától, mozgalmunk alapítójától származnak. A fotó melletti történeteket az Oázisból válogattuk.

A naptár bevételét a Központ építésére fordítjuk. Köszönjük támogatását.

„Schönstatt-szentélyt Magyarországnak” közhasznú Alapítványunk számlaszáma: 73200031-11252201.

Kiadja a Magyarországi Schönstatt Családmozgalom Családok a Családért Egyesülete, 8272 Óbudavár, Fő u. 11. Tel./fax: 87/479-026 www.schoenstatt.hu. Felelős szerkesztő: dr. Endrédy István és Cecília.
• Művészeti szerkesztő: Oszvári Imri • Szerkesztés, tipográfia: Sallainé Karikó Éva • Korrektúra: Heiszer Csaba és Erika, Rábai Szilárd és Györgyi • Nyomás: D-plus Kft. 1033. Budapest Csillaghegyi út 19-21.